

tannien om, at nogle af anklagerne rent faktisk var falske.

Det har jo vist sig, at nogle af anklagerne, i hvert fald tilsyneladende, jo ikke var sande. De har været falsummer. Og det vil da være naturligt for mig at tale med premierminister Blair om, hvad der er om det, og hvad der ikke er om det, og hvad der foregår i Storbritannien om den sag osv.

Det har jeg svaret på. Så jeg har svaret fyldestgørende på hr. Søren Søndergaards spørgsmål. Det kan godt være, at hr. Søren Søndergaard ikke er tilfreds med svaret, det er så noget andet, men jeg har i hvert fald svaret på det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Søren Søndergaard for at stille sit sidste spørgsmål til statsministeren.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg takker statsministeren for præciseringen af, hvad der gemte sig bag formuleringen om at udveksle synspunkter om situationen i Irak. Jeg forstår, at det, der er statsministerens hovedopgave, er at få afklaret, hvad der er falsk i de rygter, som er fremkommet, og det synes jeg også er fair. Der er ingen, der skal rammes af falske rygter.

Men jeg tror bare, at statsministeren skal forstå alvoren i, som vi senest har fået redegjort for fra Forsvarets Efterretningstjeneste, at også de danske soldater jo er udsat for en ekstra risiko i Irak på grund af den opførsel fra koalitionsstyrkernes side.

Derfor er det her jo en dybt alvorlig sag. Det er en dybt alvorlig sag for dem, der bliver torteret, for dem, der bliver ydmyget, og for dem, der bliver slået ihjel. Men det er altså også en dybt alvorlig sag for de danske soldater. Og derfor må jeg indrømme, at jeg ikke helt forstår statsministerens meget nonchalante holdning til det her: »når jeg på et tidspunkt møder hr. Tony Blair, eller hvis jeg lige render ind i ham« osv.

Jeg synes, det er meget underligt. Jeg synes faktisk, det er underligt, at statsministeren ikke allerede på nuværende tidspunkt – faktisk for længe – har taget initiativ til et møde. Men o.k., det afspejler statsministerens prioritering, og det er jo kun statsministerens egen.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ja, det sidste var da lidt af en tilståelse, må man sige, for der er da ikke noget, hr. Keld Albrecht-

sen og hr. Søren Søndergaard har interesseret sig mere for i dag end netop min kalender.

Lad mig sige til hr. Søren Søndergaard, at jeg jo ikke tager let på det her. Jeg tager jo ikke nonchalant på det her. Jeg har jo flere gange kraftigt fordømt de fangemishandlinger, der har fundet sted.

Vi har fra dansk side også taget det skridt, at vi har skærpet det danske tilsyn med de fanger, som Danmark har overgivet i britisk varetægt, i lyset af det, der har fundet sted.

Kl. 13.20

Så jeg kan jo fuldstændig afvise hr. Søren Søndergaards urimelige påstand om, at vi tager let på det her. Vi tager meget alvorligt på det, og derfor har vi taget afstand fra det, og derfor har vi skærpet tilsynet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 4001

3) Til statsministeren af:

Jeppe Kofod (S):

»Kan statsministeren bekræfte, at der er forskel på at behandle tilbageholdte fanger i overensstemmelse med principperne i Genèvekonventionerne og international humanitær folkeret og at være omfattet af reglerne i Genèvekonventionerne og international humanitær folkeret, og er det i givet fald den danske regerings opfattelse, at eksempelvis de tilbageholdte fanger på Guantánamobasen er omfattet af reglerne i Genèvekonventionerne?«

Jeppe Kofod (S):

Det er et meget simpelt spørgsmål, som kan besvares med to korte svar. Den første del af spørgsmålet går jo på den kerediskussion, der har været i medierne, ikke mindst de senere uger, om, hvorvidt regeringen mener, at man skal overholde Genèvekonventionen. Og der har jeg stillet et konkret spørgsmål om, hvorvidt der er forskel på at være behandlet i overensstemmelse med principperne i en konvention og international humanitær folkeret og så i forhold til at være omfattet af reglerne i konventionen. Det er to spørgsmål. Og der skal jeg bare høre, om statsministeren er enig i, at der er forskel på de to ting.

Den anden del af spørgsmålet er så, at hvis statsministeren er enig, det kan han besvare med et ja, så kan statsministeren også svare på